

[196] ზოცვანი ერის განთავისა

ყოველთა დღესასწაულთანი

(იხყოდეთ, რამეთუ ესა ზოცვანი არა აქვსთ ბარძინთა და რუსთა, არამედ საძარტველოსა შინა თქმული არს, და ამისთვის არც ჩვენ დაუტავით)

ზრის განთავება იმრთისმშობლის შობისა

ჰეინირე პატიოსანი ძღუენი ქებისა, შენ მხოლოსა შემსგავსებული, ყოვლად ნმიდაო იმრთისმშობელო, ჩვენ მიერ, უღირსთა მონათა შენთა, ყოველთა ნათესავთა უდიდებულესო და ყოველთა ხილულთა უზეშთაეს გამოჩინებულო. ჟამეთუ შეჭმარიტად ნეტარ არს ძირი შესესი, და სამგზის სანატრელ სახლი ბავითისი, რომელსა იგი შინა აღმოსცენდა იმერთი შენ შორის. ბა არა შეიძრას უკუნისამდე, რამეთუ ნმიდა-ყო საყოფელი ძუსი შალალმან, რამეთუ შენ შორის აღთქმათა იმრთისაჲთა, და მამათა მიმართ ჩვენთა ფუცვათა და სიმტკიცეთა, დიდებული აღსასრული მიიღეს. ჟამეთუ შენ მიერ იქმნა ოფალი ძალთა ჩვენთა.

ჩეტარ ხარ შენ ტომთა შორის და ნათესავთა

¹ ზონდაკი (ხუცური შრ.), გამც. ჴახტანგ ჴატონიშვილისა, ლფილისი, 1710. – ზავებში ჩასმულია დედნის გვ-ბი. გვ. 196-206.

ყოველთა, იმრთივ მიმადლებულო. ჟომელი ყოველთა დაბადებულთა ხილულთა და უხილავთა უმაღლეს გამოსჩნდი, ქერაბინთა უბრწყინვალეს და სერაბინთა უდიდებულეს, ჟალწულთა სიქადულად და მორწმუნეთა სიხარულად და სიმტკიცედ. თან, ყოვლად საგალობელო და ყოვლად წმიდაო იმრთისმშობელო ჟალწულო, ნუ დასცხრები მეოხებად ჩვენ უღირსთა მონათა შენთათჳს წსნად ბოროტისაგან და ყოვლისა საცთურისა. ჟამეთუ შენ მიერ ვიცანთ ძე იმრთისაჲ, და წმიდასა ყორცსა და სისხლსა შისსა ზიარ ვიქმნენით. წრამედ ვიდრე აღსასრულადმდე დაუშჯელად დამიცვენ ჩვენ ვედრებითა შენითა, რაჲთა მეოხებითა შენითა წსნილნი მარადის დიდებასა და მადლობასა შევსწირვიდეთ მარადის შამისა და ძისა და წმიდისა სულისა. [წმინ].

[197] Ⴆრის ბანტივება Ⴆშართ აპყრობისა
 შეუფეო, Ⴆფალო ძალთაო, ჟომელმან დიდებულისა და პატოოსნისა და ცხოველს-მყოფელისა Ⴆჟარისა მიერ განხეთქენ ცოდვათა ჩვენთა ჳელით წერილნი, და მის მიერ განაქარვე ყოვე-

ლი ძალი მტერისა; ჟომელმან ბჭენი რვალისანი და მოქლონნი რკინისანი შეჰმუსრენ, და შეწყდომილნი სულნი ქუესკნელით ჯოჯოხეთით განათავისუფლენ, და გამოცხადებად მრავალთა ყოვლად დიდებით ოღდგომისა ჟენისა ღირს-ყვენ! ჟენ ანცა, ჟრისტე იმერთო ჩვენო, მოიწსენე დღესა მას მახლობელთა და შორიელთა, მოგზაურთა, უცხოებასა შინა მყოფთა, სნეულთა, ჭირვეულთა, მიმძლავრებულთა სულთაგან არანმიდათა, მდიდართა და გლახაკთა, მონათა და თავისუფალთა ვედრებაჲ და ყოველთავე შეცოდებანი აწოცენ, და მოანიჭე მეფესა ჩვენსა (სახელით) ძლევა ვითარცა ზოსტანტინეს, და დაუმორჩილენ მას ყოველნი მტერნი და მბრძოლნი, და შენდობა ცოდვათა ჩვენთანავე მომადლე, ზიარებითა უხრწნელთა ჟენტა საიდუმლოთა, რამეთუ ჟენ ხარ იმერთი ჩვენი, იმერთი წყალობისა და მაცხოვარებისა, და ჟენდა დიდებასა და მადლობასა შევსწირავთ, შამისა და ძისა და ჩმიდისა სულისა, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, [ამინ].

ურის განთავება ჭრისტის შობისა

ჭრისტე იმერთო ჩვენო, ჭომელი პირველ სა-
 უკუნეთა უვნებელად დაუსაბამოჲსა შამისაგან
 გამობრწყინდი, ხოლო უკანასკნელთა ჟამთა წმ-
 იდისაგან ჭალწულისა განჯორციელდი და იშევ;
 ჭომელი ჩვენთჳს დაგლახაკენ, რაჲთა ჩვენ ჰე-
 ნითა სიგლახაკითა განვმდიდრდეთ; ჭომელი სა-
 ხუეველითა წარიგრაგნე, ვითარცა ჩჩვილი, და
 ბაგასა პირუტყუთასა მიიწვინე. იმერთო და შე-
 უფეო, ჭომელი ყოველთა იღვნი და განაგებ, ჰენ
 შეიწირე კნინი ესე ვედრება ჩვენი და ქება, ვით-
 არცა მწყემსთა გალობა და მოგუთა ძლუნითა თა-
 ყუანისცემა. ოა ზეცისა ძალთა და მწედრობათა
 თანა მოდასედ ღირს-მყვენ ჩვენ, რომელნი ქუე-
 ყანასა ზედა გიგალობდეს ჰენ, გამოუთქმელად
 შობილსა. ოა ზეცისა სასუფეველისა მკჳდრად გა-
 მოგვაჩინენ, რომელი განუმზადე მათ, რომელნი
 ღირსად დღესასწაულობენ წმიდასა ჰობასა ჰენსა.
 ოა ჭრისტეს [198] მოყუარესა მეფესა (სახელით)
 ძლევა მოანიჭე, რამეთუ კაცთმოყვარე ხარ და დი-
 დებულ თანა დაუსაბამოთ შამით ჰენით და ყოვ-
 ლად წმიდით, სახიერით და ცხოველს-მყოფელით

სულით შენითურთ, ან და მარადის და [უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ერის განთავისა უანცხადებისა

შიუთხრობელ არს სახიერებაჲ შენი ჩვენდა მომართ, ოფალო იმერთო ჩვენო. ჟამეთუ მხოლოდშობილი ძე შენი სათნო-იყავ ზედაკაცისაგან უხრწნელისა განკაცებად, და ყოვლითურთ მსგავს ჩვენდა ჰქმნენ თვნიერ ხოლო ცოდვისა; და ნათლისღებად ჩვენთვის სოვანესაგან ვითარცა კაცი, ჟომელსა-იგი არა უჭმდა განწმედა, არამედ რაჲთა ბუნება წყალთა განწმიდოს, და წყლისაგან და სულისა მეორედ შობაჲ მოგუმადლოს. ჟომლისა მიერ გიცანთ შენ, შამაჲ დაუსაბამო, და თაყუანისვსცემთ ძესა შენსა საყუარელსა, ნათელღებულსა და ზეცით ქადაგებულსა. ოა ვადიდებთ ყოვლადწმიდასა სულსა შენსა, ჟომელი შის ზედა გარდამოჭდა და გამოეცხადა ჩათლისმცემელსა. ომის მიერ ჩვენცა აღგვებეჭდენ და ცხებულ გვყვენ ნათლისღებითა, და თანაზიარ გვყვენ ჩვენ, ჴრისტე, შენისა. ოა ნუ ჴუებულ-გვყოფ ჩვენ ცოდვილთა ამათ, არამედ მის მიერ განმადლიერენ ყოველთა მიმართ

ძალთა უკეთურისათა. ოა მეფე ჩვენი (სახელით) ყოვლისა მიმართ მძლავრისა განაძლიერენ, და ჩვენ ყოველთა სასუფეველსა ჰენსა წარმიძელუ, რაჲთა ჩვენ მიერცა იდიდოს ყოვლად წმიდაჲ სახელი ჰენი, და მხოლოდ შობილისა ძისა ჰენისა, და წმიდისა და სახიერისა და ცხოველს-მყოფელისა სულისა ჰენისა, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ურის განთიშება შიგნითისა

ჰეუფეო ოფალო იმერთო ჩვენო, ჯომელმან შხოლოდშობილი ძე ჰენი მოავლინე სოფლად, შობილი ზედაკაცისაგან, და იქმნა ჴგი შჯულსა ქუეშე, რაჲთა შჯულსა ქუეშე მყოფნი გამოიწსნეს, და რაჲთა ჩვენ შვილებაჲ იგი მოვილოთ სულისა ჰენისა მიერ ყოვლად წმიდისა. ჯომლისა მოსლვა შისი მოხუცებულსა სვიმეონს წინათვე ახარე, და ესე მო-რაჲ-ვიდა ტაძრად, აუნყე მას. ჰენ, ჰე-უფეო სახიერო, ჩვენცა უღირსნი მონანი შენნი განგვანათლენ ბრწყინვალეობითა ჰენითა, და შე-ინირე კნინი ესე ვედრებაჲ, ვითარცა წინანარმ-ეტყუელისა ჰენისა Ⴀნნას აღსარება. ოა ღირს მყვენ ჩვენ საცნაურითა წიაღითა სამა[199]რადისოდ

შეტკობად სიტყუასა ჟენსა განჯორციელებულსა უქცეველად, და ტაძრად განწმედილად წოდებად ყოვლად წმიდისა სულისა ჟენისა. ოა მორწმუნესა მეფესა ჩვენსა (სახელით) ახარე ძალითა ჟენითა და მტერთა მიმართ ძლევა მიანიჭე მას, რაჟთა ჩვენ მიერცა იდიდოს დიდად შუენიერი და უფროჟსად დიდებული სახელი ჟენი, და შხოლოდშობილისა ძისა ჟენისა, და ყოვლად წმიდისა და სახიერისა და ცხოველს მყოფელისა სულისა ჟენისა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ურის ბანტივევა ღარეზისა

ოფალო იმერთო ჩვენო, ჟომელმან აურაცხელითა სიმდაბლითა მოწყალებისა ჟენისათა, მოხედენ დაბადებულსა ჟენსა, დანთქმულსა და მიმძლავრებულსა ბოროტთა დასაბამისა ვეშაპისა მიერ. ოა სათნო-იყავ აღსასრულსა ჟამთასა ნებსით დაგლახაკებაჟ განგებულებით, და მოავლინე მთავარანგელოზი ჟენი ლაბრიელ, გამოუთქმელითა მით განზრახვითა ჟენითა, სამკვდრებელად ჟენდა განმზადებულისა მის, ყოვლად წმიდისა და უხრწნელისა იმრთის-შშობელისა. ჟომელი მოვიდა,

რადთა სახარულევანი იგი ღარება მოართვა მას, და მეცსეულად სიტყვსა მის თანა მისსა მუცლად-ღებულ იქმნა, ვითარცა ჰენ მხოლომან უწყი, შეუგინებელად და უთესლოდ, თვნიერ შერევისა და ქცეულებისა, დაცხრომად რისხვისა მის წყევისასა, რომელი-იგი ჴვას ცთომითა გუელისა მიერ სიკუდილი შემოჭდა სოფლად.

ჴოლო ჰენ რაჟამს დაემკვდრე საშოსა წმიდისა მის ჴალწულისა, და ყოვლად წმიდისა და ბრწყინვალისა ბედისა ჰენისასა, ცხორებად მიმცვალენ ჩუენ, და-გლახაკებულნი ესე გარდასლვითა პირველითა. წმისთვსცა ვევედრებით სახიერებასა ჰენსა, შეუფეო. შეოხებითა მისითა, რომელმან-იგი უხრწნელად მუცლად-გილო ჰენ, აღავსენ სიხარულითა და მხიარულებითა გულნი ჩუენნი, განგვანათლენ და განგვაბრწყინვენ ჩვენ, და მიწსნენ ჩვენ ყოვლისაგან საბრჴისა და მანქანებისა ამპარტავანისა მტერისა, და მომმადლენ ჩვენ სასუფევეელი ჰენი დაუსრულებელი, რადთა ჰენ მის შორის მუცლად-ღებულისა ჴრისტეს იმრთისა ჩვენისა, სიხარულით და მხიარულებით დიდებასა და მადლობასა შევსწირვიდეთ, თანა დაუსაბამოფთ შამით და ყოვლად [200] წმიდით, სახ-

იერთ და ცხოველს-მყოფელით სულითურთ, ან და [მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ურის ბანტივეზა ზაზარობისა

ოფალო იმერთო ჩვენო, ჟომელმან ოთხისა დღისა მკუდარი ზაზარე სიტყვითა ჰენითა აღადგინე საკრველთაგან ჯოჯოხეთისათა და ცხორებად მოიყვანე, ჰენვე შეუფეო, ჩვენცა, ცოდვათა შინა მომწყდარნი, მონყალებითა ჰენითა განგვაცხოველენ, და მოქალაქობაჲ სათნო მოგვანიჭე, და დაუსრულებელისა მის ცხორებისა მკუდრად გამოგვაჩინენ, რამეთუ ჰენ ხარ ცხორებაჲ და აღდგომაჲ ჩვენი, და შენდა შუჭნის დიდებაჲ, თანა შამით და ყოვლად ნმიდით, სახიერით და ცხოველს-მყოფელით სულით ჰენითურთ, ან და [მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ურის ბანტივეზა ყზობისა

ოგალობთ ჰენსა გამოუთქმელსა სიმდაბლესა, ჴრისტე იმერთო ჩვენო. ჴამეთუ ჴომელსა საყდრად გქონან ცანი ცათანი, ხოლო ქუეყანა კუარცხლბეკად ფერჯთა ჰენთა, სათნო-იჩინე არა ხოლო თუ ბაგასა

პირუტყუთასა მიწვენა ვითარცა ჩჩვლმან, არამედ კიცვსა ზედა დაჯდომა, და ნებსით ვნებად მოსლვა ჩვენთს დაითმინე. ოა ჰომელი დაუდუმებელითა გალობითა ზეცისა ძალთაგან იმრთივშუწნიერად იქები, ქუეყანასა ზედა გალობით ქება ჯერ-იჩინე. ჰენ უმანკონი იგი ყრმანი განაბრძვენ, და პირითა ჩჩვლთა უმანკოთა ყრმათა მწოვართათა დაამტკიცე ქება. ოა ენასა უსრულთასა ასწავე სიტყუად ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა მშკდობა, რომელთა თანა ჩვენცა უღირსნი შემინყნარენ, ძლევისა გალობისა შემწირველნი ჰენდა, მძლესა სიკუდილისასა. ჰომელნი კუალად გაქებთ სახელითა ჰამისათა, აწ ვნებად მოსრულსა, და კუალად მომავალსა დიდებითა მით ჰამულითა – განკითხვად სოფლისა. ოა ღირს-მყვენ ჩვენ ტვრთვად ჰენდა და შეწყნარებად ჰენდა. ჰემამკვენ ჩვენ ვნებათა მიმართ ძლევისათა და სათნოებითა. სიკეთითა გვრგვნოსან მყვენ ბასა წილ და რტოებისა, რაჟთა ბრწყინვალედ მიგეგებნეთ ჰენ, მომავალსა დიდებითა ღრუბელთა ზედა მჯდომარესა, და ჰენისა სასუფეველისა მკვდრად ღირს-ვიქმნეთ. ჰამეთუ კაცთმოყვარე ხარ და დიდებულ თანა დაუსაბამოჟთ ჰამით [201] და

ყოვლად წმიდით, სახიერით და ცხოველს-მყოფელით სულით ჰენითურთ, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ურის განთავისა ზილის ქუთუბათისა

იმერთო და შამაო ოფლისა ჩვენისა შესუ ჟრისტესო, გუამოვანისა მის სიბრძნისა და ძალისა ჰენისაო, ჟომელმან შეწირა თავი ღესი ჩვენთვის მსხუერპლად უბინოდ, და მიწდია ჩვენ სასუმელი ცხოვრებისა, გარდამომდინარე იგი სისხლი ღესი, და მომიწოდა ჩვენ მალლითა ქადაგებითა სულიერსა ამას და ზეცისა ღრაპეზსა. ჰენ მეუფეო, საიდუმლოსა ამის სერობისა ზიარებად ღირს-მყვენ, და განმაშორენ ჩვენგან წყუდიად-შემოსილი იგი ძალი ცოდვისა, და ზიარ და მახლობელ ვნებათა შისტა გამომაჩინენ, რაჟთა დიდებულსა მასცა წლდგომასა მივემთხვენეთ, და გადიდებდეთ ჰენ, წყაროსა ცხოვრებისა ჩვენისასა, თანა შხოლოდშობილით ძით და ყოვლად წმიდით, სახიერით და ცხოველს-მყოფელით სულით ჰენითურთ, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ურის განთავება ზიდის ყაბათისა

ყოვლად ძლიერო და მრავალ მოწყალეო, ღრ-
ისტე იმერთო ჩვენო, ჟომელმან შემდგომად ჯვ-
არცმისა და ნებსით სიკუდილისა ჟენისა საფ-
ლავსა დადებაჲ ჯერ-იჩინე, და მსგავსად მაცთ-
ურისა ცილისწამება და დაცვა მცველთაგან და
ლოდისა თანა დაბეჭდვა შეინყნარე! ჟამეთუ მიგ-
ინოდდეს ჟენ სიმრავლენი იგი მოწყალებათა ჟენ-
თანნი, მკუდართაცა თანა მკუდრად შერაცხისა
მიერ, და ყოველთა შემჭამელისა და უძღებისა
ჯოჯოხეთისა სიმტკიცისა სუფევისა მიმართ შთ-
ასლვად, სულთა მათოვს მუნ შეეყენებულთა და
დასჯილთა, რომელთა იგი ოდგომა ახარე, და
იმრთეებისა ჟენისა ნათელი გამოუბრწყინვე, და
ბჭენი რვალისანი და მოქლონი რკინისანი, მსგ-
ავსად წინანარმეტყველებისა, შემუსრენ და საკ-
რველნი განხეთქენ, და შეკრულნი იგი საპყრო-
ბილისა მისგან საუკუნოჲსა და ადგილისა მისგან
წყუდიადისა, ბნელითა და გლოვითა აღსავსისა,
განათავისუფლენ, და ესრეთ ყოველივე ბუნება
კაცობრივი ქველისმოქმედებითა ჟენითა აცხოვნე.

სრამედ ჩვენთა[202]ცა ცოდვილთა ჳელით-წე-

რილი განხეთქენ, შუეფეო, და აღმოიყვანენ ჩვენ ბნელისა მისგან ცოდვათა ჩვენთასა საპყრობილით. ჟომელმან გამოიყვანენ კრულნი სიმჴნითა და ნათლად სიმართლისა მიუძელუ, აღავსენ გულნი ჩვენნი გამოუთქმელითა მით სიხარულითა და მხიარულებითა, ნათლითა შემოსილისა მის Ⴢღდგომისა ჴენისა მიერ, და ღირს-მყვენ ჩვენ ბრწყინვალებასა მას წმიდათასა ცათა შინა დაუღამებელისა მის ნათლისა, სადა-იგი არს წმიდა გალობა დღესასწაულთა და ჴმაჲ სიხარულისა, და პირმშოთა კრებული. ჴამეთუ ჴენ ხარ დღესასწაულობა ჩვენი, და ცხოვრება და აღდგომა და სიხარული საუკუნო, და ჴენდა დიდებასა და მადლობასა მოუკლებელად შევსწირავთ, თანა ჴამით და ყოვლად წმიდით, სახიერით და ცხოველს-ყოფელით სულით ჴენითურთ, აწ და [მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ერის განთავისა Ⴢღვსებისა

შხოლოდშობილო ძეო და სიტყვაო იმრთისაო, ჟომელი განუმორებელად ხარ ჴამისაგან და ჩვენთვს უქცეველად კაც იქმენ! ჟომელმან მოშურნ-

ისა მკლავი ვნებითა ჟენითა განაქარვე, და ოდამის გამო მომწყდარნი სიკუდილითა ჟენითა აღადგინენ! ჩვენცა დაცემისაგან ცოდვათა ჩვენთასა აღგვადგინენ და მოიხილე ერსა ჟენსა ზედა და დაამტკიცე სამწყსო ჟენი, რომელი დაასხა მარჯუნემან ჟენმან. ჟამეთუ ჩვენ ერნი ჟენნი ვართ, სახიერო, და ცხოვარნი სამწყსოჲსა ჟენისანი. ჟეფე ჩვენი (სახელით) ძლევისა ბრწყინვალეებითა შეამკვე, და ოკლესია ჟენი უშფოთველად და შეურყეველად დაიცევ, ცხოვრებაჲ ჩვენი უბინოდ და შეუგინებელად დამარხვად სათნო-იჩინე, და სოფელსა ჟენსა მშკდობაჲ მოჰფინე, და ჩვენ ყოველნი ღირს-მყვენ სულიერად დღესასწაულობად წმიდათა ამათ დღეთა, რაჲთა უბინოჲთა ცხორებითა და ბრწყინვალითა სულითა სამარადისოდ ვმოქალაქობდეთ და ვიქცეოდეთ, და ღირს-ვიქმნეთ ზეცათა ჟენსა სასუფეველსა. ჟამეთუ ჟენ ხარ იმერთი ჩვენი და ჟენდა დიდებასა შევსწირავთ, თანა დაუსაბამოჲთ ჟამით ჟენითურთ და ყოვლად წმიდით, სახიერით და ცხოველს-მყოფელით სულითურთ, ან და მარადის [და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

[203] ႁრის განთავისა ႁხალ ხჳრისაჲსა

ჲენ ႁეუფეო, განგვიახლე გზა ახალი და ცხოველი, კრეტსაბმელითა მით ႁორცთა ႁენტათა, რომლითა გვჩუენე ახალი ცხოვრება, პირმშო რაჲ და დასაბამ ცხოვრებისა უხრწნელებითა მკუდართა აღდგომისა იქმენ, ႀფალო, და სასოება უკუდავებისა მოგვეც ჩვენ! ႁემნე გუექმენ ჩვენ ვნებათაგან მიმძლავრებულთა. ႁააყუდენ ბრძოლათა ზედა-აღდგომანი. ႁონყალე გუექმენ ცოდვათაგან ტყუე-ქმნულთა, და ႁენი მშვიდობა მომანიჭენ ჩვენ, რომელი-იგი მიეც წმიდათა ႁენტა მოციქულთა, რაჟამს-იგი კართა ვშულთა ერუენე მათ. ႁეუორგულებელითა სარწმუნოებითა მოგუმადლე ჩვენ ႁენდა მიმართ რწმუნებად, ჩვენთჳს ვნებულისა და აღდგომილისა, რწითა იგი ႀომაცა, მონაფე შენი, დაამტკიცე ხილვითა და შეხებითა აღდგომილთა მით ႁორცთა ႁენტათა, და პირველისა ურწმუნოებისაგან იჳსენ. ႀ ႁენ ხარ, ႀწ ყოველსავე იქმ და შესცვალე უმჯობესად, და ႁენდა შუენის დიდებაჲ, ႁამისა თანა დაუსაბამოჲსა და ყოვლად წმიდისა, სახიერისა და ცხოველს-მყოფელისა სულისა, აწ [და მარადის და უჳი უჳე, ამინ].

ურის განთივება ზამთრისა

ოღონდ, შეუფო, ზრახვა ჩვენი ზეცად მი-
 მართ, რომელნი-ესე თაყვანის-ვსცემთ ქვეყანასა
 ზედა ძლიერებასა ჟენსა. ოონება ჩვენი სანუთოსა
 ზრუნვათაგან მიიზიდე ჟენდა მომართ, Ⴀომელმან
 დამდაბლებული ბუნება ჩვენი ჟენ თანა აღამაღლე,
 და ჰყავ იგი მოსაყდრე Ⴀამისა მაღალთა შინა. Ⴀა
 ღირს-მყვენ ჩვენ ქვეყანასა ზედა ვითარცა ცათა
 შინა მოქალაქობად, და ზეცისასა თხოვად და ზე-
 ცისასა ძიებად, სადა-იგი მარჯვენით იმრთისა
 მჯდომარე ხარ და მოლოდებად ჟენსა დიდებულსა
 და საშინელსა მეორედ მოსლვასა, რომლისა-იგი
 სახე ანგელოზთა მიერ აუნყე მხილველთა მათ,
 ზეცად აღსლვასა ჟენსა, ნეტართა მოციქულთა. Ⴀა
 მათთა შემრაცხენ ჩვენ, რომელნი-იგი აღტაცებად
 არიან ღრუბლითა ჰაერთა ზედა, მიგებებად ჟენდა,
 მომავალსა განკითხვად სოფლისა სიმართლით,
 რაჲთა მათ თანა საუკუნოდ ვიხარებდეთ შუენი-
 ერებისაგან ჟენისა შუებულნი, სათნო-ყოფითა
 და კაცთმოყვარებითა დაუსაბამოჲსა Ⴀამისა ჟე-
 ნისათა, Ⴀომლისა თანა კურთხეულ ხარ ყოვლად
 ნმიდით, სახიერით და ცხოველს[204]მყოფელით

სულით შენითურთ, ან და მარადის [და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ურის განთავისა შარტვილიისა

ჟეისმინე ჩვენი, იმერთო მესწნელო ჩვენო, სასოო ყოველთა კიდეთა ქვეყანისათაო, რომელნი არიან ზღვათა შინა შორს; ჯომელმან დღესა ამას წმიდასა შეერგასესა ნიჭი იგი შადლისა ნათესავსა კაცთასა მომადლე. ჴარდამოსლვა წმიდისა და ცხოველს-მყოფელისა სულისა შენისა ხილვითა ცეცხლისა ენათათა ნეტართა მათ და წმინდათა მონაფეთა და მოციქულთა შენთა ზედა მიჰფინე და მახარებულად გამოაჩინენ. ოა ჩვენცა, მონანი ესე შენნი, აღმავსენ სიხარულითა და მხიარულებითა, მოსლვისა სულისა წმიდისა შენისათა, რადთა გაკურთხევდეთ შენ ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩვენისათა. ჯამეთუ შენდა შუენის ჩვენ ყოველთა მიერ დიდების-მეტყველებაჲ, პატივი და თაყვანისცემაჲ, შამისა და ძისა ყოვლად წმიდით, სახიერით და ცხოველს-მყოფელით სულითურთ, ან [და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ურის განტევივა ჟერისცვალებისა

ოზეშთაესო ნათელო და მპყრობელო ყოველ-
 თაო, სიბრძნეო იმრთისაო და ძალო და მიზეზო
 ყოველთა მათ დაუსრულებელთა კეთილთაო, ძეო
 და სიტყუაო უხილავისა შამისაო, და ყოველთა
 დაბადებულთა შეუფეო, ოფალო შესუ ჴრისტე,
 იმერთო ჩვენო! შენ გაქებთ და გადიდებთ, სა-
 მარადისოსა წყაროსა ყოვლისა კეთილისასა. ჯა-
 მეთუ შენ, უწინარეს ვნებისა, სასწაულისა გა-
 მოუთქმელისა მის იმრთეებისასა უწყებაჲ გენება
 წმიდათა მონაფეთა შენთა და მოციქულთა. წმ-
 ისთესცა აღიყვანენ იგინი მთასა ზედა წაბორსა
 და მაცხოვარება იმრთეებისა შენისა კნინ ოდენ
 გამოუბრწყინვე და გამოუცხადე, რაოდენი-იგი
 ძალ-ედვა მათ ტვრთვად, რომლისა-იგი ბრწყინვ-
 ალება ელვისა და შარავანდედი პირისა, უფროდს
 თოვლისა განსპეტაკება სამოსლისა, ვერ შეუძლეს
 ტვირთვად და დაცვეს პირსა ზედა თესსა.

ღოლო ღირსნი იგი და თავნი წინაწარმეტყ-
 ველთანი შოსე და ლიაჲ შენთა ზრახვიდეს და
 აუნყებდეს, რამეთუ შენ გაქვს ჴელმწიფება ცხო-
 ველთა და მკუდართა. თა ჴმაჲ რაჲ შამისა ისმა,

სარწმუნო იქმნა. ზითარმედ ჭეშმარიტად და უცვალებელად ჰენ ხარ ძე საყვარელი და თანაარსი დაუსაბამოჟსა შამისა ჰენისა და იმრთისა ჩვენისა. ოა შენდა ქებად ჩვენცა [205] კადნიერ ვიქმნებით, და გვედრებით და შეუვრდებით დიდებულებასა ჰენსა, ყოვლად მონყალეო ოფალო, რაჟთა მიწყალნე და მიხსნე ჩვენ, უღირსნი ესე მონანი ჰენნი; რაჟთა შეწყნარებულ იქმნას ვედრება ჩვენი წინაშე სახიერებისა ჰენისა. ლამოგვბრწყინვენ ჩვენ უხრწნელნი იგი შარავანდედნი იმრთეებისა ჰენისანი, და განგვბრწყინვენ გონებანი ჩვენნი, რომელნი-ესე საღმრთოჟთა კუართითა შემკობად ღირს-ქმნულ არიან. სიტყვთ და საქმით უმაღლესისა და უზეშთაესისა ცხორებისა და მოქალაქობისა მიმართ წარმატება მათი განაგე. ჴგრეთვე, დიაკონთა წესითა დაწყნარებითა შუება სათნო-იყავ, ყოველთავე თანა და შემდგომთა წმიდისა საკურთხეველისა ჰენისა მსახურთა; და რომლისა ესე ჰბრძანე მეფობა ჩვენ ზედა, ძლევითა გვრგვინოსან ჰყავ. ჴურივთა ზედა-მდგომელ და ობოლთა ჴელის-ამჰყრობელ ექმენ, ყოველთავე ჭირვეულთა და დაწყნებულთა – შე-

მნე, რომლითაცა სახითა შეინრებულ იყვნენ. ოა ღირს-მყვენ ჩვენ დაუსჯელად მოღებად წმიდათა ჰენთა საიდუმლოთა ზიარებასა, რაჟთა წარმატებითა ჩვენითა იმრთის-მსახურებასა შინა იდიდოს ყოვლად წმიდა სახელი ჰენი, ჴამისა და ძისა და ჩმიდისა სულისა, ან და მარადის [და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ].

ურის განთევაზა წმიდისა იმრთისმყოზლის მიცვალებისა

ქრისტე იმერთო ჩვენო, რომელმან უბრწელი ზედაჟ ჰენი სიკუდილისა მიერ საწუთოსა ამას ცხოვრებისაგან მისცვალე, და-რაჟ-ეფლა სამარესა, უზეშთაეს სიტყვსა, საფლავისა ხრწნილებისა ზეშთა გამოაჩინე იგი, და მოციქულნი ჰენნი ყოვლით კერძო შემურვად მისსა შემოჰკრიბენ. ჰენ ოფალო, ჩვენ ყოველნი, რომელნი-ესე მიცვალებასა მისსა ვდღესასწაულობთ, მეოხებითა მისითა ყოვლისა მომაკუდინებელისა გონებისაგან გჰვსნენ, და ყოვლისაგანვე საქმისა, სულთა განმხრწნელისა, განგუათავისუფლენ, და მწარისა სიკუდილისაგან განგუარინენ, და ურწმუნოებისა და

ბოროტად-მორწმუნებისა სამარეთაგან გჳსნენ; და ჴრისტეს მოყვარისა მეფისა ჩვენისა (სახელით) ყოველი მძლავრი მტერი დაამჯუ; და [206] ყოველი კადნიერება ბარბაროზთა მოაკუდინე და ყოველთა ქადაგებასა ჟენსა ზედა აღდგომილთა ამპარტავნება დაამდაბლე; და ყოველთა მორწმუნეთა ერთობით სასუფეველსა ჟენსა წარუძელუ, რამეთუ ყოველთა კაცთა გნებაჲს ცხოვრება და მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა მოსლვა. ოა ჟენდა შვენის დიდებაჲ, თანა დაუსაბამოჲთ შამით და ყოვლად წმიდით სულითურთ, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.